

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/262/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112220635
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112220635.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: D. G. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, U. T., proti odporcovi: H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, zast. Advokátska kancelária KOTRUSZ - BENČÍK, s. r. o. so sídlom Štefánikova 57, Nitra, IČO: 47 237 252, o zrušenie podielového spoluvlastníctva a o vzájomnom návrhu odporcu, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 a o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vzájomného návrhu odporcu vo výške 2.502,98 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 OSP a uviedol, že vzájomný návrh odporcu súd posudzoval, vzhľadom na povahu veci, samostatne ako protinávrh odporcu. Na pojednávaní dňa 01. 10. 2012 odporca vzájomný návrh v časti týkajúcej sa zrušenia podielového spoluvlastníctva k bytu zapísanom na LV č. XXXX, katastrálne územie U. zobral späť z dôvodu, že omylom navrhol rozhodnúť aj o tomto byte, ktorý je predmetom konania a bol navrhnutý navrhovateľkou. O vzájomnom návrhu rozhodol súd rozsudkom č. k. 14C/77/2012-118 dňa 06. 11. 2012 a to tak, že návrh ako nedôvodný zamietol. Úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 2.502,98 eura, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia pri hodnote jedného právneho úkonu vo výške 492,93 eura vypočítaného z hodnoty sporu vo výške 25.000 eur, tak ako si uplatnila navrhovateľka. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nevzhladol u odporcu dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 OSP a s poukazom na vyššie uvedené zaviazal odporcu na úhradu trov konania, ktoré pozostávali z tarifnej odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) 492,93 eura + 7,63 eura režijný paušál, písomné vyjadrenie zo dňa 08. 08. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) 492,93 eura + 7,63 eura režijný paušál, zastúpenie na pojednávaní dňa 01. 10. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) 492,93 eura + 7,63 eura režijný paušál, zastúpenie na pojednávaní dňa 06. 11. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) 492,93 eura + 7,63 eura režijný paušál, písomné vyjadrenie zo dňa 14. 01. 2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) 492,93 eura + 7,81 eura režijný paušál.

Napadnutým uznesením zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 súd prvého stupňa konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 OSP a skutočnosťou, že navrhovateľka vzala návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že účastníci konania dospeli k dohode a po súhlase odporcu došlo k odpredaju bytu, ktorý

bol predmetom konania, tretej osobe, preto súd prvého stupňa jej návrhu vyhovel a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiadnemu z účastníkov nepriznal, pretože konanie bolo zastavené a žiaden z účastníkov nezavinil zastavenie konania, teda pri rozhodovaní o trovách konania nebol dôvod postupovať podľa § 146 ods. 2 OSP. Záverom si vymienil rozhodnúť o náhrade trov vzájomného návrhu odporcu do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na § 151 ods. 3 OSP.

Proti týmto uzneseniam, v oboch namietajúc náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote samostatné odvolania odporca s rovnakým obsahom, odôvodniac ich nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedol v nich, že o jeho vzájomnom návrhu súd rozhodol rozsudkom č. k. 14C/77/2012-118 dňa 06. 11. 2012 a to tak, že návrh zamietol. Zároveň uviedol, že po právoplatnosti tohto rozsudku bude súd pokračovať v konaní o návrhu navrhovateľky, pričom o náhrade trov konania rozhodne v tomto konečnom rozhodnutí. Napriek tomu, súd v konečnom rozhodnutí o návrhu navrhovateľky rozhodol samostatne uznesením č. k. 14C/77/2012-243 zo dňa 14. 01. 2015 len o náhrade trov konania týkajúcej sa časti návrhu navrhovateľky, pričom o náhrade trov konania týkajúcej sa časti jeho vzájomného návrhu rozhodol samostatne uznesením č. k. 14C/77/2012-241 zo dňa 14. 01. 2015. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil súd v uznesení vydanom dňa 14. 01. 2015 č. k. 14C/77/2012-243 aplikáciou ustanovenia § 151 ods. 3 OSP. Zákon v tomto ustanovení nepripúšťa možnosť rozhodovať o náhrade trov konania samostatne k jednotlivým nárokom uplatňovaným v tomto konaní. Takýto postup súdu považoval za nezákonný. Uvedený vzájomný návrh nebol vylúčený na samostatné konanie, ale bolo o ňom rozhodnuté v rámci toho istého konania. Z toho dôvodu bol súd povinný rozhodnúť o náhrade trov konania vo vzťahu ku všetkým nárokom v ňom uplatneným, jedným rozhodnutím. V ďalšej časti odvolania namietal, že navrhovateľka podaním, doručeným súdu dňa 14. 07. 2014, vzala návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že upustila od svojich nárokov, ktorých sa domáhala v rámci predmetného konania (prikázanie predmetných nehnuteľností do jeho výlučného vlastníctva) a pristúpila na ním od počiatku navrhované riešenie vecí, a teda po ich vzájomnej dohode došlo k predaju nehnuteľností, ktoré boli predmetom konania. Mal za to, že navrhovateľka v zmysle § 146 ods. 2 OSP svojím konaním zavinila, že titulom späťvzatia návrhu sa konanie muselo zastaviť a to bez pričinenia jeho správania sa, nakoľko on nevykonal žiadne úkony, ktoré by zapríčinili späťvzatie návrhu. Návrh na začatie konania, podaný navrhovateľkou, bol neúčelný, nakoľko nemohol byť bez jeho súhlasu s týmto návrhom nikdy úspešný. Taktiež poukázal na skutočnosť, že predmetný byt sa po dohode účastníkov konania predal za nižšiu cenu ako bola hodnota nehnuteľnosti, z ktorej vychádzala navrhovateľka v návrhu na začatie konania. S poukazom na záver súdu prvého stupňa, že žiaden z účastníkov nezavinil zastavenie konania, mal za to, že on nikdy nemal záujem na nadobudnutí predmetných nehnuteľností do jeho výlučného vlastníctva tak, ako to navrhovala navrhovateľka. Záujem na nadobudnutí predmetných nehnuteľností mal len za predpokladu, keby navrhovateľka súhlasila s vyporiadaním ostatných nehnuteľností. Za iných podmienok nemal v žiadnom prípade záujem na nadobudnutí predmetných nehnuteľností do jeho výlučného vlastníctva a taktiež bolo zrejmé, že by nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie požadovanej hodnoty podielu bytu titulom finančného vyrovnania. Ak navrhovateľka nemala záujem o vyporiadanie ostatných nehnuteľností, jediným možným riešením vyporiadania bol predaj predmetnej nehnuteľnosti. Napriek týmto skutočnostiam však navrhovateľka podala návrh na zrušenie a vyporiadanie predmetnej nehnuteľnosti, pričom navrhovala, aby predmetné nehnuteľnosti nadobudol do výlučného vlastníctva. Takýto návrh bol neúčelný, nakoľko nemohla byť bez jeho súhlasu s týmto návrhom nikdy úspešná. V prípade, ak súd dospeje k záveru, že vo veci mal čiastočný úspech, navrhol, aby mu s poukazom na § 142 ods. 3 OSP priznal plnú náhradu trov konania, vzhľadom na nepatrnosť neúspechu v predmetnom konaní. Aj v prípade, keby súd dospel k záveru, že nemal vo veci úspech, uplatnil si nárok na náhradu trov konania proti navrhovateľke v zmysle § 143 OSP, nakoľko svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. 01. 2015 č. k. 14C/77/2012-241 zrušil a aby rozhodol o trovách konania tak, že zaviazá navrhovateľku zaplatiť mu náhradu trov konania v zmysle písomného vyčíslenia trov konania a uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. 01. 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že zaviazá navrhovateľku zaplatiť mu náhradu trov konania v zmysle písomného vyčíslenia trov konania.

K odvolaniu odporcu proti uzneseniu zo dňa 14. 01. 2015 č. k. 14C/77/2012-241 sa písomne vyjadrila navrhovateľka, poukazujúc na § 97 ods. 3 OSP, na základe čoho mala za to, že na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí. Podaním vzájomného návrhu odporcom došlo k začatiu konania so všetkými dôsledkami, t.j. aj so vznikom a

zánikom práv a povinností účastníkov konania vyplývajúcich z OSP (napr. zodpovednosť za výsledok sporového konania). Zdôraznila, že odporca bol v konaní o vzájomnom návrhu v celom rozsahu neúspešný a to aj v dôsledku toho, že napriek opakovanému upozorneniu zo strany súdu, zotrval na návrhu, čím navyšoval trovy konania. Mala za to, že s poukazom na § 142 ods. 1 OSP jej vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré si vyčíslila jej vtedajšia právna zástupkyňa podaním zo dňa 16. 04. 2014. S poukazom na uvedené považovala odvolanie odporcu za nedôvodné a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa v častiach týkajúcich sa náhrady trov konania podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 je dôvodné, preto toto napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je nedôvodné, preto toto napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci sa navrhovateľka návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 21. 06. 2012 domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a to k bytu zapísanému na LV č. XXXX kat. úz. U., ktorý sa nachádza v bytovom dome súp. č. XXXX na parc. č. 846 a na parc. č. 847, vchod č. o. 5, 4 podlažie (3. poschodie), byt č. 13 a k spoločným častiam, spoločným zariadeniam domu a k pozemkom parc. č. 846 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m² a parc. č. 847 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 306 m² a vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov konania tak, že vyššie uvedený byt sa prikazuje do výlučného vlastníctva odporcu a podielovým spoluvlastníkom spoločných častí, spoločných zariadení vyššie uvedeného domu a pozemkov v rozsahu 57/2325 sa stáva odporca. Podaním zo dňa 24. 07. 2012 podal odporca vzájomný návrh, v rámci ktorého žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým zruší a vyporiada podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k stavbám zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. U. T., obec U. T., okres Nitra ako rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku s parc. č. 314/11 a garáž so súp. č. XXX postavená na pozemku s parc. č. 314/12; k pozemkom zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. U. T., obec U. T., okres Nitra ako orná pôda s parc. č. 314/2 o výmere 1057 m², zastavané plochy a nádvoria s parc. č. 314/11 o výmere 161 m² a zastavané plochy a nádvoria s parc. č. 314/12 o výmere 27 m², k bytu č. 13 zapísanému na LV č. XXXX kat. úz. U., ktorý sa nachádza v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku s parc. č. 846 a na pozemku s parc. č. 847, vchod č.o. 5, 4 podlažie (3. posch.) a k spoločným častiam, spoločným zariadeniam domu so súp. č. XXXX, postavenému na pozemku s parc. č. 846 a na pozemku s parc. č. 847 a k pozemkom s parc. č. 846 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m² a s parc. č. 847 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 306 m². Následne podaním zo dňa 28. 09. 2012 odporca upresnil svoj vzájomný návrh o spôsobe vyporiadania.

Na pojednávaní konanom dňa 01. 10. 2012 zobral odporca svoj vzájomný návrh, v časti týkajúcej sa bytu zapísaného na LV č. XXXX kat. úz. U. späť, nakoľko tento byt sa omylom dostal do návrhu, a preto v tejto časti na návrhu netrval a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Súd prvého stupňa na predmetnom pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým konanie v časti týkajúcej sa vzájomného návrhu o zrušenie podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k bytu zapísanému na LV č. XXXX katastrálne územie U. a k spoločným častiam a spoločným zariadeniam a pozemkom v rozsahu 57/2325 zastavil a o náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť v rozhodnutí vo veci samej a ďalším uznesením pripustil zmenu vzájomného návrhu odporcu. Okrem toho rozsudkom zo dňa 6. novembra 2012 č. k. 14C/77/2012-118 súd prvého stupňa vzájomný návrh odporcu zamietol a o náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť v konečnom rozhodnutí. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, o ktorom odvolací súd rozhodol rozsudkom zo dňa 4. apríla 2013 č. k. 9Co/30/2013, 9Co/54/2013, 9Co/55/2013-157 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Podaním zo dňa 11. 07. 2014 navrhovateľka zobrala svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť, nakoľko odporca súhlasil s odpredajom bytu, čo sa aj zrealizovalo. Zároveň si proti odporcovi uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia. Odporca podaním zo dňa 13. 08. 2014 vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu a žiadal o priznanie náhrady trov konania, v dôsledku čoho súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutými uzneseniami a to uznesením zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania

vzájomného návrhu odporcu vo výške 2.502,98 eura, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a uznesením zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 tak, že konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Obidve uznesenia súdu prvého stupňa v častiach týkajúcich sa náhrady trov konania napadol odvolaniami odporca, pre absenciu odvolania v zastavujúcej časti uznesenie zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v zastavujúcej časti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 97 ods. 3 OSP na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí.

Z uvedeného vyplýva, že uplatnený vzájomný návrh je žalobou podľa § 79 ods. 1 OSP. To znamená, že vzájomný návrh musí spĺňať všetky náležitosti, ktoré zákon na perfektnosť návrhu na začatie konania ukladá. Od momentu, keď je súdu doručený vzájomný návrh, sa pôvodný žalovaný považuje za žalobcu a pôvodný žalobca za žalovaného v konaní o vzájomnom návrhu. Prebiehajú tak vlastne dve paralelné konania, ktoré majú úplne samostatný osud. Rozhodnutie o jednom z nich nijako neprejudikuje rozhodnutie o druhom nároku. Je rovnako bez významu, či sa o vzájomnom návrhu rozhodne časovo skôr alebo časovo neskôr ako o pôvodnej žalobe. Jediným rozhodujúcim kritériom tu bude zásada procesnej ekonomie, teda hospodárnosti konania.

Podľa § 142 odsek 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa totiž dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania. Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa, ako aj u odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (ak medzi pôvodným žalobným petitom a žalobným petitom naposledy urobeným vo veci samej došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2). Čím viac súd vyhovie žalobnému petitu, tým je väčšia miera úspechu u navrhovateľa; naopak, čím je väčší rozsah, v ktorom súd žalobu zamietol, tým je väčšia miera úspechu odporcu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods.1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) / OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP, a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia žalovanému v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden prípad, kedy zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa žalovaného, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že žalovaný splní, čoho sa žalobca domáha, a len preto žalobca vezme návrh späť. Zavinenie žalobcu môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby žalovaný splnil to, čoho sa petitom domáhal.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3), uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

Odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedeného a po preskúmaní spisu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 nie je správne, nakoľko súd prvého stupňa nesprávne na daný skutkový stav v uznesení zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241 aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 OSP bez toho, aby pri svojom rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že v priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu vzájomného žalobného návrhu a konanie bolo v časti zastavené, ako aj nesprávne vychádzal z hodnoty jedného právneho úkonu vo výške 492,93 eura, ktorá nebola vypočítaná z hodnoty sporu vo výške 25.000 eur, pretože pri hodnote sporu 25.000 eur je hodnota jedného právneho úkonu vo výške 419,99 eura. Navyše, súd prvého stupňa priznal aj úkon prevzatia a príprava zastúpenia z vyčíslenia navrhovateľky, avšak bez toho, aby skúmal, či tento úkon sa týkal aj vzájomného návrhu odporcu, čím založil nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-241, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania, odvolací súd po preskúmaní tohto uznesenia, vychádzajúc z už uvedeného, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je vecne správne a aj keď stručne, ale dostatočne odôvodnené, keď súd prvého stupňa po späťvzati návrhu navrhovateľkou o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené a žiaden z účastníkov nezavinil zastavenie konania, teda v konaní nebol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. To, že nebol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, súd odôvodnil tým, že navrhovateľka vzala návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že účastníci konania dospeli k dohode a po súhlase odporcu došlo k odpredaju bytu, ktorý bol predmetom konania tretej osobe. Ak došlo medzi účastníkmi konania k dohode o odpredaji bytu, nedošlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva v tejto časti spôsobom navrhovaným navrhovateľkou, ani odporcom, avšak takýmto spôsobom sa vyriešila vec spôsobom, s ktorým súhlasili obaja účastníci konania, preto potom rozhodnutie súdu, ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, je vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd ešte dodáva, že to, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol napadnutými uzneseniami (v jednom o trovách základného konania

a v druhom vo vzťahu k vzájomnému návrhu), nespôsobilo nesprávnosť uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 14. januára 2015 č. k. 14C/77/2012-243 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.